Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція вôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франціскаьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвской“.

Предплата у Львовѣ: въ Администраціи „Ґазеты Львôвской“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 124. Вторникъ 4 (16) Червня 1891. Рôкъ I.

Нашѣ домашнѣ справы.

VI.

Въ попередныхъ уступахъ выказали мы одну часть тыхъ причинъ и вплывôвъ, якѣ склали ся на то, щобы въ галицкихъ Русинахъ коли вже не зовсѣмъ убити, то бодай затерти самосвѣдомôсть національну, а котрѣ довели до того хаосу, якій нинѣ у насъ панує. Колибъ такъ можна тутъ представити исторично всѣ факты, то показалось бы зъ нихъ зовсѣмъ ясно, що вся робота вела ся систематично и зъ добре обдуманымъ пляномъ въ двохъ напрямахъ: въ політичнôмъ и літературнôмъ.

Въ першôмъ напрямѣ дѣлала не наша політика, выплываюча зъ потребъ и интересôвъ нашого народу, але політика чужа, Русинамъ не то неприхильна и шкôдлива, але просто ворожа. Цѣлею тои роботы було, недопустити Русинôвъ стати поважнымъ чинникомъ, зъ котрымъ бы хтось потребувавъ числити ся; розходилось о то, щобы галицкихъ Русинôвъ всюды здискредитувати, ослабити, придушити ихъ голосъ а вытворити лишь елементъ невдоволеный, крайно опозиційный и такій, котрый не маючи нѣчого до страченя, готовъ бы бувъ ити слѣпо туды, куды поведуть єго тѣ, що взяли єго въ свои руки, и для котрыхъ ставъ бы вôнъ догôднымъ орудіємъ до ихъ власныхъ цѣлей. Сю роботу — коли вôльно такъ порôвнати — можна бы назвати заграничною політикою галицкихъ Русинôвъ, котру замѣсть Русинôвъ и не въ ихъ интересѣ вели люде чужѣ зъ заграницѣ. Головнѣ черты тои політики, до котрои и самѣ Русины причинялись, подали мы вже въ попередныхъ уступахъ.

Въ другôмъ напрямѣ вела ся робота на поли літературнôмъ и єи можна бы знов порôвнати зъ внутрѣшною політикою. Она мала вже выключно самыхъ Русинôвъ на оцѣ. Розходилось о то, щобы розбити Русинôвъ у нутрѣ, бо безъ того розбитя анѣ першій напрямъ цѣлои роботы не мавъ бы значѣня, що найбôльше хиба хвилеве, анѣ не можна бы було зовсѣмъ спинити и убити рухъ національный мѣжь Русинами. Въ сѣмъ другôмъ напрямѣ ишла вже робота далеко лекше и систематичнѣйше и тому слѣды єи на поли літературнôмъ и языковôмъ видко далеко лѣпше. Та и ґрунтъ до тои роботы бувъ далеко догôднѣйшій и приступнѣйшій. Настало отже пытанє языкове, очевидно не пытанє вытворене природною потребою, але пытанє кинене лишь на то, щобы середъ Русинôвъ вытворити хаосъ и по можности убити въ нихъ самосвѣдомôсть національну. Москвофільска аґітація почалась вести въ сѣмъ напрямѣ зъ першу досыть смѣло и скоро. Першій батько тои аґітаціи Денисъ Зубрицкій писавъ свою исторію Галичины по россійски, „Зоря Галицка“ котра зъ разу выходила въ чисто народнôмъ языцѣ, стала скоро той языкъ покидати, а въ пятьдесяти рокахъ читано навѣть въ бережаньской ґімназіи оду Державина „До Бога“ яко взорецъ руского письменства.

Але москвофілы якъ бы самѣ злякались сеи своєи роботы, чи може предвидѣли, що она въ сѣй формѣ не доведе до пожаданого успѣху прибрали свою аґітацію въ сѣмъ напрямѣ въ соромливу маску „книжного языка“ и стали теперь зъ цѣлою силою пôдъ нею воювати. Пойшла отже борба про „книжный языкъ“, котра ще и до нинѣ не притихла.

Придивѣмъ же ся теперь, середъ якихъ обставинъ вела ся та аґітація за „книжнымъ языкомъ“ и пошукаймо причинъ, длячого чисто літературне и наукове пытанє могло середъ насъ, народу слабого и мало розвитого, выкликати завзяту борбу и довести остаточно ажь до роздору,

Рôкъ 1848 пробудивъ Русинôвъ до житя національного и політичного зовсѣмъ неприготовленыхъ. Руска мова берегла ся до того часу лишь пôдъ стрѣхою селянина а на поли літературнôмъ стали проявлятись ледви що першѣ проблески якогось руху, бôльше зъ аматорства, якъ зъ дѣйстнои конечности и потребы. Интеліґенціи рускои, крôмъ священьства, котре також лишь хиба о стôлько чуло ся рускимъ, що було грецкого обряду, не було нѣякои. Мова селянина уважала ся простою и нездôбною до нѣякого дальшого розвитку; єи и нѣхто не знавъ, нѣхто єи не розслѣджувавъ а выучивъ ся може лишь зъ тои простои конечности, що безустанно зносивъ ся зъ селяниномъ и мусѣвъ зъ нимъ порозумѣватись. Наразъ показалась потреба прибрати той майже незнаный языкъ въ якйсь сталѣ формы, надати єму гарнѣйшій видъ, влити въ него живѣйшого духа и дати єму высше и ширше значѣнє. Робота була дѣйстно

УЛЯНА.

Полѣска повѣсть.

Й. И. Крашевского.

(Дальше).

Пойшли нашѣ до коршмы, посѣдали за столомъ и мовчали, поки коршмарь выпытувавъ Оксеня про новины зъ Бердычева, але скоро лишь вôдступивъ ся и лишивъ ихъ самыхъ, — вôдозвавъ ся першій Левко:

— Ну, сынку, мы тутъ тобѣ — твоєи жѣнки пильнували, за те мусишь таки поставити кварту.

— Гараздъ — нехай кварту, — сказавъ Оксень зъ осмѣхомъ, — та чи хиба вы дуже тутъ єи пильнували?

— Ой! якъ могли, вôдозвавъ ся Павлюкъ, — тôлькожъ, брате, на павутинѣ повѣсить ся, хто жѣнки допильнує.

Оксень глянувъ єму въ очи, а єго сѣрѣ зѣницѣ засвѣтились.

— Або що? спытавъ сцѣпляючи зубы.

— Отъ бѣда у насъ дома.

— У мене?

— А щожь? Знаєшь, чому ты до Бердычева ѣздивъ?

— Ну, чому?

— Бо панъ зъ твоєю жѣнкою знає ся.

— Панъ? Що ты кажешь! Нашь панъ?

— А щожь? Она ходить разъ въ разъ до него.

Оксень почавъ усмѣхати ся

— Чи ты скрутивъ ся, чи здурѣвъ, чи що? Нашь панъ?!

— Тажь кажу тобѣ, що панъ, — сказавъ старый Левко, вже то мы се заразъ по твоѣмъ выѣздѣ пôдглядѣли. Зъ разу було оно, нѣ сякъ нѣ такъ, але теперь вже Улянѣ въ хатѣ кепско, вже ѣй скучно, разъ въ разъ выбѣгає.

— Каже, що до економки — вôдозвавъ ся старый Уласъ.

Оксень мовчавъ.

— Ей, дамъ же я ѣй, дамъ, — крикнувъ схопивши ся по хвили — коли се правда и всѣ о тôмъ знають!

— Нѣхто не знає, — вôдказавъ Левко — мы нѣкому не казали.

— А ѣй чому нѣчого не повѣли, не заказали, не спинили?

— Ба! коли бо панъ розумный, всѣхъ порозсылає, того сюды, сего туды — трудножь пильнувати.

— Вы бачили єи зъ паномъ — пана въ хатѣ?

— Нѣ.

— А коли такъ, то се лишь брехня и людска злôсть, — Уляна нѣколи не була така.

— Ну, а теперь вже така, — вôдповѣвъ живо Павлюкъ, — що бачили, те и скажемо. По вашôмъ выѣздѣ Уляна ходила въ лѣсъ за грибами та й видѣли єи, якъ ишла а вôдтакъ черезъ хвильку и панъ за нею. Я самъ ишовъ назырцемъ за нею, коли ходила до економки, войшла въ паньскій городъ и тамъ щезла. А на фôльварокъ не черезъ двôръ дорога. Вчера въ ночи старый Уласъ заслабъ, просивъ воды, Приська воды принесла, а въ коморѣ глядали Уляны, та не було. — Рано казала знову, що присылала за нею въ ночи економка.

— А може и она, сказавъ Оксень.

— Ой нѣ, нѣ, — вôдозвавъ ся Павлюкъ. — То не то, дитина економôвъ здорова. — У нихъ є служниця, нащо имъ Уляны? Всѣ двораки бачуть, якъ панъ вôдмѣнивъ ся. Якôвъ зъ двора вже щось пронюхавъ, бо тôлько смѣє ся, коли побачить Уляну. Навѣть на фôльварку говорять, и я самъ чувъ, якъ економка говорила до цирулика, що панъ теперь геть-то повеселѣйшавъ и кобъ не впала єму лишь въ око яка сѣльска молодиця, бо ходить кудысь по ночохъ, чого давнѣйше не було.

не легка, бо треба було забратись таки добре и щиро та ревно до роботы. Въ тôмъ не було бы впрочôмъ нѣчого незвычайного, неприродного; такъ оно водило ся та и такъ водить ся у всѣхъ тыхъ народôвъ, котрымъ судьба не дала свободно розвивати ся и котрыхъ на якійсь часъ засудила на бездѣльну дрѣмоту. И дѣйстно, перші наші проводирѣ забрались були щиро и ревно до дѣла и поступали въ своѣй роботѣ зовсѣмъ природно; они взялись образувати языкъ нашъ на народнôй пôдставѣ, розширяючи и доповняючи его пôсля потребы новыми словами, твореными будьто зъ корѣнныхъ слôвъ рôднои мовы, будьто запозичуваными и просвоюваными рускому языкови зъ другихъ языкôвъ славяньскихъ. Но то природне поступоване не довго тревало, бо москвофільска аґітація станула ему на перешкодѣ и спинила его. Почавъ ся творити т. зв. книжный языкъ.

Справы краєвї.

(Запомога на будову дорогъ). Выдѣлъ краєвый удѣливъ зъ фондôвъ, назначеныхъ Соймомъ, субвенціи и позички на цѣли дороговѣ слѣдуючимъ выдѣламъ повѣтовымъ:

Въ Яслѣ обѣцявъ выдѣлови повѣтовому на рôкъ 1892 субвенцію въ сумѣ 1.500 зр. на будову дороги зъ Ствердзы до Кобиля.

Въ Короснѣ удѣливъ субвенцію въ сумѣ 1.500 зр. на реконструкцію дороги, що веде вôдъ цѣсарского гостинця до купельного закладу въ Ивоничу.

Во Львовѣ позичку 6.000 зр. на реконструкцію громадскои дороги зô Львова до Глинянъ и субвенцію въ сумѣ 5.000 зр. на будову громадскои дороги зъ Яричева до Пôдлѣсокъ.

Въ Ланцутѣ субвенцію въ сумѣ 2.000 зр. на будову громадскои дороги зъ Ланцута до Каньчуги.

Въ Мѣлци позичку въ сумѣ 3.000 зр. на будову громадскои дороги зъ Бристя до Садковои горы.

Въ Снятинѣ субвенцію 300 зр. на будову мостôвъ на рѣкахъ Белеєвцѣ, Турцѣ и Рыбници.

Въ Тернополи субвенцію 2.000 зр. на будову громадскои дороги зъ Ивачова до Обарѣнець.

Въ Величцѣ позичку 10.000 зр. на будову доѣздôвъ до зелѣзного моста на Вислѣ пôдъ Краковомъ.

Рада державна.

(21-те засѣданє палаты пословъ зъ дня 12. червня). На суботнѣшнôмъ засѣданю палаты пословъ вела ся дебата надъ проектомъ закона о введеню податку консумийного въ Трієстѣ и его округѣ. Справоздавець пос. Менґеръ вносивъ, щобы законъ сей приняти. Тому спротививъ ся Люцатто и заявивъ, що вôнъ и его товаришѣ будуть голосувати противъ закона. По довшôй дебатѣ, пôдчасъ котрои промавлявъ такожь и мін. дръ. Штайнбахъ ухвалено законъ а пос. Фусъ мотивувавъ вôдтакъ своє внесенє въ справѣ заведеня палатъ лѣкарскихъ, потрѣбныхъ въ интересѣ санітарнôмъ и для достоинства самыхъ лѣкарѣвъ. Внесенє се передано комісіи зъ 24 членôвъ. — Слѣдуче засѣданє вôдбуде ся завтра дня 16 с. м., а на порядку дневнôмъ стоить дебата буджетова.

На вчерашнôмъ засѣданю кола польского предложивъ пос. Яворскій петицію львôвскихъ и кракôвскихъ шевцѣвъ въ справѣ доставы для арміи. Коло ухвалило порушити ту справу въ делеґаціяхъ а крôмъ того домагати ся, щобы палата пословъ утворила нову комисію для доставъ войсковыхъ. — Пос. Цѣньскій здававъ справу зъ візыты у міністра Залеского въ справѣ прискореня обсады декотрыхъ посадъ въ міністерствахъ. Мін. Залескій вôдповѣвъ, що треба чекати, доки не опорожнять ся посады. Пос. Водзицкій додавъ, що мін. Залескій просивъ о проволоку кôлькохъ недѣль, щобы могъ порозумѣти ся зъ другими міністрами. Коло постановило чекати.

Опôсля вела ся дебата надъ буджетомъ міністерства дѣлъ внутрѣшныхъ. Пос. Поточекъ домагавъ ся интерпеляціи въ справѣ процесу селянъ въ Краковскôмъ. На то сказавъ ему пос. Яворскій, що то пôдчасъ дебаты буджетовои рѣчь неможлива. Пос. Соколовскій настававъ, щобы сю справу порушити пôдчасъ дебаты а окремо внести интерпеляцію. Коло ухвалило трактувати справу интерпеляціи окремо. Вôдтакъ уповажнено пос. Рутовского, щобы пôдчасъ дебаты промавлявъ о реґуляціи рѣкъ, о примусовôй асекурации и о справахъ ветеринарійныхъ. Поповскій має говорити о доставахъ для войска. Соколовскій домагавъ ся, щобы бесѣдникъ зажадавъ половины доставъ войсковыхъ въ Галичинѣ для галицкихъ ремѣсникôвъ. Пос. Поповскій зажадає такожь скорои и справедливои ліквідаціи шкôдъ поробленыхъ маневрами.

Переглядъ політичный.

Сего тыждня розпôчне ся въ палатѣ п слôвъ ґенеральна дебата надъ буджетомъ. дебатѣ — якъ пише *N. fr. Presse,* — возьму участь всѣ партіи. При тôй змѣнѣ — каже з дана ґазета — яка настала въ послѣдны мѣсяцяхъ, не подивує нѣкого, що бесѣдни сполученои нѣмецкои лѣвицѣ знайдуть ся писанѣ на лістѣ мѣжь бесѣдниками за буд томъ, пôдчасъ коли противники буджету б дуть рекрутувати ся зъ членôвъ давнои бô шости правительственнои. Обчисляють, що д бата буджетова займе цѣлый сей тыждень, пôсля умовы признано поодинокимъ партія пôсля ихъ величины вôдповѣдне число бесѣ никôвъ. Зъ Молодочехôвъ будуть промавля три бесѣдники, а оденъ зъ нихъ буде ґе ральнымъ бесѣдникомъ опозиціи противъ б джету. Проводирѣ всѣхъ партій въ палатѣ з являють бажанє, щобы дебата якъ найскор скôнчила ся. Загально припускають, що деба закôнчить ся 12 липня и ще передъ половино липня буде могла Рада державна вôдрочити ажь до осени.

Міністерство войны має зажадати вôд спôльныхъ делеґацій грошей, щобы провізори нѣ бараки въ Галичинѣ переробити на ста касарнѣ. Якъ звѣстно, побудовано у насъ в зимѣ 1888 р. пôдъ враженємъ тогдѣшныхъ не покоячихъ вѣстей богато баракôвъ, особли въ мѣстахъ Краковѣ, Дембици, Ряшевѣ, Яр славѣ, Перемышли, Золочевѣ, Тернополи, Льв вѣ и т. д., по части на помѣщенє скрѣпленых ґарнізонôвъ, по части на маґазины для вое ныхъ запасôвъ. За три роки стали тѣ барак зовсѣмъ неужиточнѣ и показалась потреба за ступити ихъ тревалымы касарнями и маґази нами, а на то треба богато грошей.

Россійске міністерство фінансôвъ займа ся теперь справою, котра має на цѣли як найбôльше розширенє россійскои торговл заграничнои. Межи иншимъ постановил міністерство утворити окремый комітетъ, котры має давати міністерству потрѣбныхъ инфор мацій въ справахъ торговельныхъ и промы словыхъ. Той комітетъ буде стояти пôдъ бе посереднымъ зарядомъ міністерства фінансôв и буде зносити ся зъ всѣми ґен. консулям Россіи. Въ найважнѣйшихъ европейских мѣстахъ торговельныхъ мають бути утворен аґентуры, котрыхъ задачею буде старати с улекшити продажь россійскихъ продуктôв особливо збôжа.

Аґентъ бар. Гірша, Уайтъ, котрый в справѣ жидôвъ приѣздивъ до Петербурга знайшовъ тамъ у всѣхъ властей адміністр

Старый Оксень, що ажь бѣлѣвъ слухаючи того оповѣданя, рвавъ на собѣ свиту и страшенно завертавъ очима, гримнувъ кулакомъ въ стôлъ, и ставъ лаяти:

— А щобъ она пропала и разомъ зъ вами Левку, що вы єи недопильнували, або не выбили такъ, щобы була зъ пôвъ року лежала. Чи то вы не могли дати тому рады?

— Хибажь нема дручка въ плотѣ, або прутя въ лѣсѣ? хиба вы ѣй не батько, Левку, або вы, Павлюку, хиба не рôдный братъ? — То вы дивили ся а нѣчого не казали и давали ѣй такого допускати ся? А якѣ то вы теперь мудрѣ, звалювати то на мою голову, якъ коли бы то вы безъ мене нѣчого вже не могли вдѣяти. Або хочь бы и вы, тату — хиба то нема способу на таке — хиба то першина зô злою жѣнкою дати собѣ раду?

— Не горлайте ино, не горлайте вôдозвавъ ся понуро рôдный Оксенѣвъ батько. Старый я, сивый, и знаю, що робити, але не мавъ бы хиба розуму, щобы єи бивъ и калѣчивъ, коли єи не бачивъ и не зловивъ. Жѣнка выбреше ся гладко, а намъ треба вѣрити, бо й лѣпше. — Панъ коли злый, то страшный, гôршь вовка, якъ той казавъ. А и вы майте розумъ, сынку, хочь то и ты не такій молодый, але я бачивъ въ свѣтѣ бôльше вôдъ васъ и на таке ще тямлю, якъ то бувало. А хочешь правды? Найбы оно и такъ було, тобѣ сынку, мовчати й терпѣти, — бо буде лихо.

— Лихо буде! менѣ! — закричавъ що разъ бôльше пяный Оксень — або то я бою ся? А вôнъ менѣ що зробить? Выбє, — най сѣче хочь бы й на смерть. Черезъ тыждень шкôра загоить ся, въ рекруты не вôддасть, бо не вôзьмуть а забити таки не забє. — Що вôнъ менѣ зробить?

— Ой! ой! Якій бо ты вôдважный — вôдповѣвъ рôдный батько — якъ той жидъ, до пса на припонѣ. А най бы вамъ прийшло ся потерпѣти, то сказали бы якъ и я — треба зносити и мовчати!

Левко и Павлюкъ, що були вже собѣ гараздъ пôдпили, перебили ему.

— Ой! криво ты вже, батю, говоришь, що, то ты хочешь, щобы мы годували чужѣ, зазулинѣ дѣти? хиба намъ соромъ терпѣти дома? Хибажь то на се нема рады? Що то, що вôнъ панъ, але и я чоловѣкъ, и въ мене руки такѣ, якъ и въ него — або то нема въ лѣсѣ зѣля, а въ печи вогню?

— Ой! тожь то вы не добре завели — вôдозвавъ ся знову собѣ батько. Ще хто, крый Боже, почує, то и погубите насъ. — Хочь бы зъ насъ панъ и шкôру деръ, такъ вôнъ на то панъ, а ты за одно таке слово пôдешь тамъ, де тебе твои бôльше не побачать, отъ лѣпше мовчи.

Оксень схопивъ ся зъ за стола и вхопивъ палицю.

— Ходѣмъ до хаты! — сказавъ — вж не выдержу, бо руки ажь сверблять такъ е облатати, щобы зъ рôкъ полежала. Я ѣй тог не дарую!

А Павлюкъ на то:

— Завтра, абы панъ не довѣдавъ ся, т скажемо, що лазила на вышку и впала з драбины.

А Левко воркотѣвъ:

— Лѣпше я ѣй самъ парню зроблю, б я батько, а менѣ панъ нѣчого за то не вдѣе Коли васъ, Оксеню, шкôра на хребтѣ не свер бить, не тыкайте єи самѣ — бо бабы и чорт не впильнує, панъ дôзнає ся и буде зле.

Але Оксень не слухавъ и йшовъ до две рей, а другѣ за нимъ; ино старый батько сѣ павъ его ще за рукавъ:

— Зажди Оксеню, зажди, побалакаймо ще не квапъ ся, палиця не втѣче и жѣнка дôжд ся свого.

— Сѣдай бо ще, оттутъ сѣдай. Пане арендарю, дайте ще кварту на мене.

(Дальше буде.)

тивныхъ прихильне приняте. Правительство российске було бы дуже раде зъ того, колибъ місія Уайта удала ся. Уайтъ мавъ зъ припорученя бар. Ґірша поинформуватись, якъ бы можна орґанізувати еміґрацію жидôвъ зъ России.

Царевичь приѣхавъ вже до Хабарôвки у всхôдной Сибири. Теперь ажь стало звѣстно, що пôдчасъ гостины царевича въ Индіяхъ, власти анґлійскî стерегли дуже пильно того, щобы царевичь не сходивъ ся зъ индійскими князями. Въ России зробила та вѣсть дуже прикре враженє, а то поступованє Анґліи приписують еи прихильности для тридержавного союза. Такъ само и гостина царевича въ Хинахъ, хочь коротка, не лишила по собѣ добрыхъ наслѣдкôвъ, бо лишь збôльшила пôдозрѣнє Хинъ до России.

Цѣсареви Вільгельмови приписують теперь зновъ довершенє великого мирного дѣла. Кажуть, що вôнъ то причиною того, що конфліктъ межи Португаліею а Анґліею закôнчивъ ся взглядно дуже добре. За радою и вплывомъ цѣсаря стала Анґлія прихильнѣйше вôдноситись до Португаліи. Такъ бодай доказує португальскій орґанъ бувшого президента міністрôвъ Серпы Піментала.

После *Kreuz. Ztg.* именованє Тілєна на мѣсце міністра Майбаха єсть вже довершенымъ фактомъ.

Въ Бѣлградѣ перебуває теперь бувшій грецкій президентъ міністрôвъ Трікупісъ. Сей давно заповѣданой гостинѣ проводиря теперѣшнои грецкои опозиціи приписують немале значѣнє політичне. Кажуть, що мѣжь Атинами а Бѣлградомъ лагодить ся потайкомъ проєктъ якогось союза, котрого цѣлею мала бы бути спôльна акція въ справѣ македоньской. Коли зважимо, що въ Сербіи вôдъ довшого вже часу пропаґує ся идея балканьскои федераціи, то годѣ припустити, щобы повысшій здогадъ не мавъ нѣякои основы.

Правительство сербске повѣдомило Болгарію, що принимаючи условіє поставлене правительствомъ болгарскимъ заименувало для Болгаріи свого аташе войскового. Болгарія поставила таке условіє, щобы той аташе представивъ ся въ повнôмъ уніформѣ князеви и щобы Болгарія мала такожь свого атеше войскового въ Сербіи.

О вôдносинахъ Болгаріи до Туреччины сказавъ Стамболовъ сими днями кореспондентови *Times-а* такъ: У насъ стоить дѣло зовсѣмъ добре и мы сподѣваємось, що теперѣшна ситуація ще не оденъ рôкъ потягне ся. Права нашои церкви поважають ся; нашî вôдносины до Туреччины суть знаменитî и межи нами а Портою нема нѣякои причины до суперечки. Єсть лишь ще одна точка до залагодженя а то помацкî села въ горахъ Родопе, котрî не хотѣли вôдъ 1887 р. признати анѣ властей болгарскихъ анѣ турецкихъ. Зô взгляду на розбишацтво мусѣли мы заняти тî села, але теперь гранична комісія рѣшить, до кого мають они належати.

Новинки.

— **Громадѣ Болшôвцѣ** повѣта рогатиньского удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь зъ приватныхъ фондôвъ 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Испыты зрѣлости**. Въ станіславôвской школѣ реальной вôдбувавъ ся вôдъ 8 до 10 червня устный испытъ зрѣлости пôдъ проводомъ делеґата краєвои Рады шкôльнои, п. Франкого, ректора львôвскои політехніки. До испыту зголосилось 14 публичныхъ ученикôвъ и 2 приватистôвъ. Испытъ выдержали: Володимиръ Бачиньскій, Буґадель Маєръ, Николай Цѣньскій, Теоф. Кипріянъ, Володиславъ Драчиньскій, Фр. Кузянъ, Володиславъ Маликевичь, Ив. Ант. Мязґа, Генрихъ Старкъ и Мартинъ Здановичь; 4 ученикамъ позволено робити испытъ зъ одного предмету по вакаціяхъ а 2 репробовано на цѣлый рôкъ. — Въ самбôрской ґімназіи зголосилось до устного испыту 29 ученикôвъ (письменный робило 35); чотирохъ ученикôвъ публичныхъ и двохъ приватистôвъ не припущено до испыту задля злои ноты въ другôмъ пôвроцѣ. После народности сѣдало до испыту 14 Русинôвъ, 16 Поляковъ и 5 жидôвъ. Испытъ выдержали зъ Русинôвъ: М. Гичко, Л. Несторовичь, И. Боберскій, С. Чижовичь, М. Юзьвякъ, Ю. Котецкій и А. Мацѣєвичь. Поправки одержали зъ Русинôвъ: А. Баранецкій и З. Будзиновскій. Зъ Поляковъ здали испытъ: I- Ґодневичь, А. Неґрушъ, З. Гофмокель, Д. Хвойка, М. Лѣсиньскій, С. Маслянкевичь и Лущкевичь та Заремба оба зъ закладу хирôвского. Поправки дôстали: Ф. Касешицкій, А. Юнґа и выхованецъ хирôвскоъо закладу Поплавскій. Зъ жидôвъ здали: А. Гамерманъ, Д. Крайценаверъ и Ґ. Ґрабшайдъ. На рôкъ репробовано 2 ученикôвъ Русинôвъ и 2 Поляковъ (мѣжь ними ґр. Т. Лубєньскій зъ хирôвского институту) а на необмежений часъ 1 ученника Русина и 1 жида. Загаломъ здало испытъ 7 Русинôвъ, 8 Поляковъ и 3 жиды.

— **Выплата пенсій срѣбными грошми.** Зъ Вѣдня доносять, що мініст. фінансôвъ приказало выплачувати державнымъ урядникамъ пяту часть платнѣ срѣбными грошми, щобы тымъ способомъ зменшити кошты фабрикаціи паперовыхъ грошей и позбути ся великихъ запасôвъ срѣбла.

— **Змѣна прозвища.** Намѣстництво позволило п. Илиі Менкесови, предириємцеви будôвельному и єго дѣтемъ змѣнити своє дотеперѣшне родове прозвище на Мелиньскій.

— **Мітрайлєзы Максіма,** котрî на мѣнуту можуть дади ажь 600 выстрѣлôвъ, будуть у насъ уживати ся головно до обороны крѣпостей и укрѣпленыхъ позицій. Сими днями доставила лондоньска фабрика нашому міністерству вôйны другу партію тыхъ мітрайлєзъ числомъ 100 разомъ зъ амуніцією.

— **Оденъ босеньско-герцеґовиньскій полкъ пѣхоты** буде въ осени по маневрахъ перенесеный до Будапешту и буде тамъ довшій часъ стояти ґарнізономъ. Дивна рѣчь, що Мадяре теперь на то пристали а давнѣйше не хотѣли навѣть дозволити, щобы босеньско-герцеґовиньске войска переходило черезъ Угорщину.

— **Градъ**, якій навѣстивъ стороны Мостискъ и Судовои Вишнѣ дня 10 с. м. выбивъ засѣвы въ 15 громадахъ и наробивъ шкоды, якъ кажуть на 300.000 зр.

— **Снѣги**. Коло Вѣдня, на Моравѣ а такожь и въ Альпахъ упали въ послѣдныхъ дняхъ снѣги, въ наслѣдокъ чого теплота значно обнизилась. Въ декотрыхъ сторонахъ були навѣть приморозки, котрî богато збôжу пошкодили.

— **Бута жидôвска** Вже то не треба говорити, що нашî жиды, головно тотî простî халатовцѣ — бо такъ званî „марморайнî" ведуть ся трохи честнѣйше — суть всюды дуже зухвалî и бутнî, а коли вже де въ якôй громадѣ удасть ся жидамъ взяти верхъ, то бутѣ чорнои масы жидôвства нема вже нѣ кôнця нѣ мѣры; масѣ тôй здаєся, що коли въ радѣ громадской засѣдають жиды, то ѣй вольно вже выробляти, що сама схоче. Такого переконаня мабуть суть и жиды въ Добромили, де рада громадска складаєсь зъ самыхъ жидôвъ, а въ своѣй люти все одно имъ хто має бути жертвою ихъ буты. Не досыть, що не дають христіянамъ спокою и неперепустятъ нѣкого перейти спокôйно улицею, але и не щадять видко вже и своихъ, бо оногды напали таки на дôмъ свого одновѣрця жида радного за то, що вôнъ часами на радѣ промавляє за христіянами та що недавно запôзвавъ передъ судъ другого жида, котрого засуджено на мѣсяць арешту. Напастники выбили радному всѣ вôкна, мало що не убили каменемъ єго матѣрь, а братанича радного таки добре побили. Въ мѣстѣ настала була така авантура, що ажь жандармерія мусѣла робити порядокъ. Въ Коцмани зновъ напавъ жидокъ Лейба Сокаль на священика тамошного, о. Сербиньского, та побивъ єго и наплювавъ въ очи зъ мести за то, що о. Себиньскій доглянувши, що Лейбя укравъ бувъ ґульдена при грѣ въ карты на касинѣ, де вкрутивъ ся бувъ на члена, розповѣвъ о тôмъ и Лейбу вôдтакъ зъ касина выкинули. О. Сербиньскій запôзвавъ Лейбу до суду, а той вôдгрожувавъ ся при людехъ, що о. Сербиньского застрѣлить.

Всячина.

— **Американьскî рекламы**. О помершôмъ Барнумѣ, батьку американьскои рекламы, розповѣдають, що вôнъ навѣть въ своѣмъ завѣщаню не забувъ на рекламу, бо лишивъ въ нѣмъ таку оповѣстку: „Въ першихъ дняхъ слѣдуючого мѣсяця появлю ся яко духъ на спірітістичнôмъ засѣданю. Вступъ на салю коштує 1 доляра." — Американьскî ґазеты розписали сими днями таку рекламу одному маляреви: „Кусникъ сухого дерева, помальованый симъ маляремъ на марморово, бувъ такъ подôбный до мармору, що коли єго вкинули въ воду, то пôйшовъ на дно якъ камѣнь, а коли приставили термометеръ до краєвиду зимового, самымъ нимъ змальованого, то термометеръ спавъ и показавъ 8 степенѣвъ низше зера". — Для рекламы вôдбулось сими днями въ Сусъ-Шільдъ въ Анґліи дуже цѣкаве весѣлє. Великанъ п. Гідлей, що єсть на сяжень высокій, и показує ся за грошѣ, оженивъ ся зъ карличкою-ліліпуткою, котра має всего лишь 32 цалѣвъ высоты. Дружками молодои були американьска великанка Ніна, котра важить 616 фунтôвъ и панна Сантонелля, звана королевою огню вôдъ того, що ѣсть огонь и розтоплену смолу; дружбами молодого були великанъ, капітанъ Далля, що єсть на сяжень и двѣ стопы высокій и звѣстный въ Европѣ дуже маленькій карликъ званый ґенералъ Мітілене. Старостою бувъ якійсь п. Губертъ чоловѣкъ безъ рукъ, котрый мимо того пôдписавъ протоколъ вѣнчальный а то тымъ способомъ, що державъ перо въ губахъ и такъ нимъ писавъ. Молода пара и всѣ весѣльнî гостѣ належать до якогось переѣзджаючого цирку, котрому тымъ вѣнчанємъ зроблено добру рекляму.

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збôжемъ.

15 червня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	9·75 10·50	9·50 10·30	9·— 10·15	9·80 10·50
Жито	7·30—8·—	6·75—7·65	7·20—7·60	7·50—8·10
Ячмѣнь	6·25—7·—	6·——6·75	5·75—6·50	6·25—7·25
Овесъ	7·50—7·70	7·——7·25	6·40—6·75	7·50—8·—
Горохъ	—·——·—	6·— 10·—	6·— 10·50	6·30—9·75
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	12.50 13.50	12·50 13.25	12·25 13·30	13·—14·—
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	15·—15·50	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco **Львôвъ** вôдъ 18·— до 19·50 зл.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 15 червня. Вчера вôдбули ся першî зборы робôтникôвъ по знесеню закона вынмкового и робôтники зложили подяку посламъ Кронаветтерови и Пернерсторферови за ихъ оборону. Зачувати, що міністерство вôйны зажадає въ спôльныхъ делеґаціяхъ 32 міл. додаткового кредиту на карабіны для резервы и будову касарень въ Галичинѣ.

Константинополь 15 червня. Въ провінціи Ємепъ въ Арабіи збунтовало ся племя Ассінъ. Въ борбѣ зъ войскомъ згинуло 100 воякôвъ и кôлькохъ офіцирôвъ. Порта постановила выслати на мѣсце ворохобнѣ 10.000 войска. Ворохобники суть дуже добре узброєнî и мають пушки.

Берно 15 червня. Коло Менхштайнъ недалеко Базилеѣ заломивъ ся зелѣзный мôстъ на рѣцѣ пôдъ поѣздомъ и поѣздъ влетѣвъ до рѣки. Въ катастрофѣ сѣй погибло богато людей а богато єсть покалѣченыхъ.

Надôслане

Укôнченый ґімназіястъ глядає лекціи на село. Адреса: Г. Р. Poste restante Сянôкъ.

Вôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Оглошеня до *Народнои Часописи* принимає Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ"

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Знамениті средства до консервованя зубôвъ и яселъ о удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именни

Порошокъ до зубôвъ салиціловый и зъ руты надає зубамъ снѣжну бѣлôсть и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а также и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи непріятный смакъ, а также забеспечує ясла передъ всѣми **слабостями.**

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

$4\frac{1}{2}$% на рôкъ.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы

поручає:

„Реґуляторъ"

Вь нестравности, нежитахъ жолудка, жолтачцѣ и гемороидахъ лѣкъ найпевнѣйшій и не зрôвнаный. Розпускає фльеґму, реґулює и побуджає травленье, гоить раны жолудка, зтягає соки нездоровй, справяє лагôдный ôдхôдъ и дає добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя 35 кр. в. а.

ПОДЯКА!

Высокоповажаный Панъ Броніславъ **Виткевичь,** аптикарь у Львовѣ.

Поважаный Пане!

Вôдъ двохъ лѣтъ слабувавъ я на тяжкій нежитъ жолудка и мимо лѣкарскихъ порадъ и рôжныхъ лѣкôвъ, діеты, вина, ничь менѣ не помагало. Тому то зъ недовѣрчивостію перечитавъ я въ „Народнôй Часописи" ваше оповѣщене о **„Реґуляторѣ".** Но по зажитю порошка того, въ сей часъ менѣ полекшало, и нынѣ я вже здоровъ, за що сердечно Вамъ дякую, хотячи ся однакъ забезпечити на будучнôсть, прошу ласкаво прислати менѣ еще два пуделка „РЕҐУЛЯТОРА" а за решту, єслибы якась лишила: Cincum sulfuricum.

Зъ глубокимъ поважанємъ:
Антоній Севиньскій,
учитель въ Лѣскахъ п. Белзъ.

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, ихіосъ и параличахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

СИРОПЪ КОКЛЮШЕВЫЙ

цѣна фляшки разомъ зъ способомъ ужитя 40 кр.

Грудні зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купує и спродає

всякй ефекта и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жадной провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

$4\frac{1}{2}$% листы гипотечни.	4% пожичку пропинаційну галицку.
5% листы гипотечни преміовани.	5% „ „ буковиньску.
5% листы гипотечни безъ преміи.	$4\frac{1}{2}$% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
$4\frac{1}{2}$% листы Тов. кредитового земс.	$4\frac{1}{10}$% пожичку пропинаційну угорску.
$4\frac{1}{2}$% листы Банку краєвого.	
$4\frac{1}{2}$% пожичку краєву галицку.	

4% угорскй Облигаціи индемнизаційнй,

котрй то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купує и продає **по цѣнахъ найкориснѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного приймає ôдъ Вп. купуючихъ всякй **выльосованй, а вже платнй мѣстцевй** паперѣ цѣннй, якъ також **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцевй,** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИҐІЕНИЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

у Львовѣ,

Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручає **францускій курацийный**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ ориґінальныхъ фляшкахъ $\frac{3}{4}$ літров. по 2 зр. 60 кр.

Замовленя на провинцію залагоджують ся вôдворотною почтою.

Повні уряджения церковні

по дешевôй цѣнѣ уставляю, а именно:

иконатаосы, ôлтари, кивоты, ôлтари процессінальнй, также **всяки украшенія церковнй** и правдиво золоченй. На жаданье высылаю пляны.

Чернавскій,

рѣзбярь у Львовѣ, Сикстуска ч. 2.

Яковъ Федеръ

бувшій секундаріюшь общого шпиталя у Львовѣ, осѣвъ въ **Устю зеленôмъ.**

Дуже важне для пасѣчникôвъ!

За надôсланємъ воску пчельного, правдивого, выробляє ся **штучнй плястры** пчельнои роботы о берегахъ комôрокъ дуже видныхъ, числячи за роботу вôдъ одного кільо 40 кр. Подає заразомъ найпрактичнѣйшій способъ прикрѣплюваня тыхъ-же до рамъ. Плястры тй можуть бути величины рамъ або и меншй.

Зарядъ пасѣки

Антонього Краиньского

въ Озерянахъ въ повѣтѣ Борщôвскôмъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.